

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Věrou Pazderovou, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **G. T.**
nar. X, státní příslušnost Moldavská republika
zastoupen advokátem Mgr. Tomaszem Pustówkou
se sídlem Jablunkovská 2014/40a, Český Těšín

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2022, č. j. OAM-111/LE-BA05-K12-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci advokátovi Mgr. Tomaszi Pustówkovi se přiznává odměna ve výši 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť žalobce je státním příslušníkem Moldavské republiky (dále jen „Moldavsko“), kterou Česká republika považuje (s výjimkou Podněstří) za bezpečnou zemi původu (§ 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb.). Žalobce žil ve městě P., r. H., tedy v západní části země, nikoliv v Podněstří.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Vzhledem k výpovědi žalobce a ke shromážděným informacím o zemi původu lze podle žalovaného považovat v případě žalobce Moldavsko za bezpečnou zemi původu. Žalobce neprokázal opak.

2. V žádosti o mezinárodní ochranu žalobce mimo jiné uvedl, že na základě inzerátu vycestoval dne 26. 4. 2022 za prací do Francie. Tam se mu ale nelíbilo z důvodu hrozných podmínek. Lidé, pro které pracoval, mu vzali cestovní pas a slíbili zařízení pracovního víza, chtěli také, aby si nechal udělat falešné rumunské doklady. Žalobce proto koncem května 2022 odcestoval do ČR. Po zajištění v ČR se telefonicky od své matky dozvěděl, že jej doma hledali „pracovní agenti“, pro které pracoval ve Francii. Vyhrožovali jeho matce, že spálí její dům, pokud někomu oznámí, že žalobce hledali. Dále řekli, že žalobce zastřelí, pokud jej chytí, protože si myslí, že je žalobce udá státním orgánům. V průběhu následného pohovoru žalobce uvedl, že jeho cílem byla Francie a poté ČR kvůli práci. K osobám, pro které pracoval a s nimiž spojuje své obavy, uvedl, že je viděl pouze ve Francii, jsou to Moldavané, ale mají rumunské pasy, mohou se tedy volně pohybovat na území EU. Ve Francii již dlouhou dobu zajišťují práci, jejíž součástí je i to, že poskytují drogy, které počítají do výdělku. To však žalobce odmítl. Jsou to bývalí vězni. Kolegové říkali žalobci, že tito lidé mají kontakty všude. Policie v Moldavsku je podle něj zkorumpovaná.
3. Žalovaný vyšel z následujících informací o zemi původu: Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu z července 2022, Dopad ruské agrese vůči Ukrajině na Moldavsko z 31. 3. 2022 a Bezpečnostní a politická situace v zemi – Moldavsko z července 2022. Z těchto zpráv podle žalovaného mimo jiné vyplynulo, že v Moldavsku obecně nedochází k pronásledování, mučení, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům, ani tam není přítomna hrozba svévolného násilí vyvolaná ozbrojeným konfliktem. Moldavsko dodržuje mezinárodní úmluvy o lidských právech, které ratifikovalo, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků. Mimo kontrolu ústřední vlády zůstává pouze oblast Podněstří. V souvislosti s procesem vízové liberalizace s EU a přípravou na podání žádosti o vstup do EU Moldavsko přijalo řadu reforem v oblasti politických a občanských práv, posílilo také právní stát, včetně reformy policie a přijetí kroků k reformě soudnictví. Ústavní a právní rámec soudnictví je do značné míry v souladu s evropskými standardy. V červnu 2022 byl Moldavsku na summitu členských států EU udělen status kandidátské země. Z uvedených zpráv vyplývá, že Moldavsko (s výjimkou Podněstří) splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu, a může být proto nadále zařazeno na seznamu bezpečných zemí původu. Žalovaný dále konstatoval, že si je vědom aktuální situace v Evropě související se vpádem ruských vojsk na území Ukrajiny, podle dostupných zpráv se však tento konflikt nerozšířil za hranice Ukrajiny a nic nenasvědčuje tomu, že by se v této souvislosti měl revidovat obsah zpráv o situaci v Moldavsku. Podle zprávy Bezpečnostní a politická situace v zemi z července 2022 zůstává situace v Moldavsku stabilní.
4. Žalovaný zdůraznil zvýšené důkazní břemeno v případě žadatelů pocházejících z bezpečné země původu. Tomuto požadavku žalobce nedostal. Byť z výše uvedených zpráv o Moldavsku vyplývají určité nedostatky (přetrvávají obavy z nespravedlivých procesů, dohled nad sledováním a schvalováním vyšetřovací vazby je slabý, k porušování lidských práv nejčastěji docházelo ve vězeňském systému a psychiatrických léčebnách), z výpovědi žalobce nelze dovodit, že by jeho situace byla jakkoliv výjimečná a že by právě v jeho případě nebylo možné považovat Moldavsko za bezpečnou zemi. Žalobce uvedl, že nikdy nebyl souzený, nikdy neměl potíže s policií nebo státními orgány, nikdy neměl ani problémy kvůli

své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině ani politickému přesvědčení.

5. Žalobcovu žádost žalovaný označil za účelovou. Žalobce ji podal až poté, kdy byl dne 9. 6. 2022 kontrolován hlídkou Policie ČR a zajištěn za účelem správního vyhoštění. Lustrací bylo zjištěno, že mu bylo uloženo správní vyhoštění již rozhodnutím ze dne 12. 8. 2020 a je evidován jako nežádoucí osoba. Je tedy zřejmé, že žalobce neoprávněně pobývá na území schengenského prostoru opakovaně za účelem práce, navíc bez pracovního povolení. Cestovní doklad údajně odevzdal ve Francii, kam podle svého tvrzení vycestoval dne 26. 4. 2022 přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko. V případě legálního překročení vnější hranice EU by mu však byl vstup na území schengenského prostoru odepřen vzhledem k tomu, že je veden jako nežádoucí osoba až do 4. 3. 2023. Podle žalovaného je tedy pravděpodobné, že žalobce ve skutečnosti ze schengenského prostoru od 26. 1. 2020 vůbec nevycestoval, příp. vstoupil na jeho území nelegálně. Tvrzení žalobce uvedené v průběhu správního řízení (obava z konfliktu s lidmi, pro které žalobce pracoval ve Francii) žalovaný považoval za nevěrohodné a ničím nepodložené. Navíc se žalobcova výpověď lišila od tvrzení, která uvedl v průběhu řízení o správním vyhoštění v roce 2020.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž namítl, že mu v případě návratu do Moldavska hrozí bezprostřední nebezpečí od neznámých mužů, kteří mu často vyhrožovali. Pracoval pro ně ve Francii a dostal se s nimi do sporu, proto mu vyhrožují, že jej zabijí. Dvakrát byli u žalobcovy matky v Moldavsku. Žalobce se nemůže v Moldavsku obrátit na policii z důvodu tamější rozšířené korupce, která ve velké míře ovlivňuje i policii. Žalobce se tedy nemá na koho obrátit. V případě návratu do Moldavska se obává také války na sousední Ukrajině. Žalovaný nesprávně posoudil jeho životní situaci a rozhodl o jeho žádosti nesprávně.
7. Žalovaný ve svém vyjádření zopakoval argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí a odkázal na správní spis.

III. Posouzení žaloby soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 26. 8. 2022; žaloba byla odeslána dne 2. 9. 2022), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů.
9. Žaloba není důvodná.
10. Žalobce brojí proti zamítnutí jeho žádosti o mezinárodní ochranu podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, podle kterého se žádost zamítne jako zjevně nedůvodná, „*jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze*“.
11. Moldavsko (s výjimkou Podněstří) bylo zařazeno mezi bezpečné země původu novelou vyhlášky č. 328/2015 Sb. provedenou vyhláškou č. 68/2019 Sb.
12. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v případě aplikace institutu bezpečné země původu se uplatní vyvratitelná domněnka, že země původu dodržuje

mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, a že tedy žadateli nehrozí pronásledování ani vážná újma ve smyslu zákona o azylu. Je proto na žadateli, aby tuto domněnku vyvrátil.

13. Například v usnesení ze dne 8. 10. 2020, č. j. 10 Azs 232/2020-32, Nejvyšší správní soud uvedl, že „pokud žadatel o mezinárodní ochranu pochází z bezpečné země, u které se předpokládá, že neporušuje práva vlastních občanů a dodržuje mezinárodní závazky, leží hlavní odpovědnost na prokázání opaku právě na žadateli [...]. Pokud se tedy udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země patřící mezi bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti podle zákona o azylu.“ Tentýž názor Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS, V poslední době jej pak potvrdil např. v rozsudcích ze dne 30. 11. 2022, č. j. 2 Azs 214/2021-58, nebo ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 Azs 347/2020-23, a v usneseních ze dne 24. 2. 2022, č. j. 5 Azs 138/2021-16, ze dne 5. 1. 2022, č. j. 6 Azs 308/2021-22, ze dne 23. 9. 2020, č. j. 6 Azs 209/2020-29, ze dne 24. 9. 2020, č. j. 1 Azs 49/2020-34, ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020-30, ze dne 24. 11. 2020, č. j. 4 Azs 229/2020-34, či ze dne 4. 12. 2020, č. j. 3 Azs 129/2020-68.
14. Jediným důvodem pro přijetí žádosti žadatele pocházejícího z bezpečné země původu k věcnému přezkumu může být prokázání, že tuto zemi nelze ve vztahu k němu považovat za bezpečnou. Pokud tuto skutečnost nedoloží, podle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že „[j]sou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.“ Uvedená právní úprava (a konstantní judikatura k ní se vztahující, viz výše bod 13) umožňuje žalovanému v případě, že cizinec pochází z bezpečné země, se věcně nezabývat jeho žádostí o mezinárodní ochranu, pokud cizinec neprokáže, že v jeho případě nelze domovskou zemi považovat za bezpečnou.
15. V nyní posuzované věci se soud shoduje s žalovaným, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno usuzovat na to, že Moldavsko ve vztahu k němu za bezpečnou zemi původu považovat nelze. Tvrzení žalobce byla nedostatečná k tomu, aby výše popsanou domněnku vyvrátila, a s ohledem na žalobcovu pobytovou historii a okolnosti podání žádosti o mezinárodní ochranu až pod hrozbou realizace správního vyhoštění (viz výše bod 5) lze důvodně pochybovat o jejich věrohodnosti.
16. Žalobce spojoval své obavy s tvrzenými výhružkami ze strany osob, pro které pracoval ve Francii. Z jeho tvrzení nahlížených v kontextu informací o zemi původu však podle soudu nelyne, že by se nacházel v jakkoliv mimořádné situaci, kterou by nebylo možné řešit prostřednictvím vyhledání ochrany v zemi původu. Žalobce se kvůli tvrzeným problémům vůbec neobrátil na státní orgány země původu, nedal jim tak možnost mu ochranu poskytnout. Jak přitom vyplývá z výše citované judikatury, v případě bezpečných zemí původu platí presumpce dostupnosti vnitrostátní ochrany. Z ničeho nevyplývá, že by moldavská policie nebyla schopna žalobce před vznikem tvrzené újmy ochránit (ve vztahu k Moldavsku srov. např. výše zmíněné usnesení č. j. 5 Azs 138/2021-16 nebo č. j. 6 Azs 308/2021-22). Obecné tvrzení o korupci nezbavilo žalobce povinnosti obrátit se nejprve na státní orgány v zemi původu. Nelze proto než uzavřít, že žalobce neprokázal, že

by Moldavsko nebylo v jeho případě bezpečnou zemí původu.

17. Krom toho nelze přehlédnout, že žalobcovy tvrzené obavy nejsou spojeny přímo s Moldavskem, resp. nejsou ve vztahu k této zemi omezeny. Osoby, které mají žalobci vyhrožovat, jsou sice moldavského původu, ale podle tvrzení samotného žalobce se dlouhodobě zdržují ve Francii, kde zprostředkovávají práci krajanům, a disponují rumunskými cestovními pasy, které jim umožňují volně se pohybovat na celém území EU, tedy včetně ČR.
18. Dále soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě nijak nezpochybnil zařazení Moldavska na seznam bezpečných zemí, ani nijak nerozporoval informace o zemi původu, z nichž takový závěr dovodil žalovaný. Žalobce např. neoznačil konkrétní informace použité žalovaným, které by podle něj byly nesprávné, neaktuální nebo jinak vadné, ani sám neodkázal na informace jiné. Soud je přitom vázán rozsahem a obsahem žaloby. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční, je proto na žalobci, aby v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. vymezil hranice soudního přezkumu (viz např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo usnesení téhož senátu ze dne 8. 3. 2011 č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS). To platí i pro řízení o mezinárodní ochraně, včetně řízení o žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti pro zjevnou bezdůvodnost z důvodu, že žadatel přichází z bezpečné země původu (srov. např. výše opakovaně zmíněné usnesení č. j. 6 Azs 308/2021-22, bod 9).
19. Strohé a obecné tvrzení, že se žalobce v případě návratu do Moldavska obává války na sousední Ukrajině, za zpochybnění závěrů žalovaného považovat nelze. Žalovaný se situací v Moldavsku po vypuknutí války na Ukrajině zabýval a žalobce tyto závěry nijak konkrétně nezpochybnil. V této souvislosti soud odkazuje na již zmíněný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterého je žalobní bod způsobilý projednání v té míře obecnosti, v níž byl formulován.
20. Z usnesení NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 6 Azs 250/2022-24, které se týkalo rovněž žadatele z Moldavska, jehož žádost byla zamítnuta podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, lze dovodit, že při přezkumu rozhodnutí žalovaného založeného na konceptu bezpečné země původu je třeba klást důraz na konkrétní žalobní tvrzení. Pokud žalobce v žalobě neuvede žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly zpochybnit, že Moldavsko splňuje podmínky pro uznání jako bezpečná země původu, nebo se omezí se pouze na povšechné konstatování špatné bezpečnostní situace a porušování lidských práv, nemůže být jeho žaloba úspěšná (viz usnesení č. j. 6 Azs 250/2022-24, body 15 a 17).
21. Pro úplnost soud doplňuje, že si je vědom řízení o předběžné otázce ve věci C-406/22, C. V. *proti Ministerstvu vnitra*, která se týká některých aspektů vymezení bezpečných zemí původu, nicméně ve shodě s jinými krajskými soudy neposuzuje samotné zařazení určité země na seznam bezpečných zemí původu bez žalobní námitky (viz např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2022, č. j. 34 Az 29/2022-24, bod 20, nebo ze dne 23. 9. 2022, č. j. 34 A 43/2022-16, bod 25; srov. také rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 22. 11. 2022, č. j. 72 A 37/2022-16, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2022, č. j. 20 A 29/2022-20; všechny tyto rozsudky se týkaly žalobců pocházejících z Moldavska). Takový postup je rovněž souladný s judikaturou opakovaně akcentovaným důkazním břemenem žadatele pocházejícího z bezpečné země původu. Z úřední povinnosti by soud musel přihlédnout pouze k tomu, pokud by zjistil, že v případě žalobce reálně hrozí porušení mezinárodního závazku *non-refoulement*.

V posuzované věci však soud nemá pochybnost o tom, že porušení uvedeného závazku žádné okolnosti nenasvědčují. Soudu nejsou známy ani skutkové okolnosti, které by ve vztahu k Moldavsku (s výjimkou Podněstří), jeho klasifikaci jako bezpečné země původu bez dalšího vylučovaly (k obecné povaze skutečností, které by mohly představovat překážku hodnocení země jako bezpečné, srov. již shora zmíněný rozsudek č. j. 2 Azs 214/2021-58, bod 36). Z výše citovaného usnesení NSS č. j. 6 Azs 250/2022-24, které bylo vydáno v nedávné době (dne 30. 11. 2022), lze dovodit, že ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti žádné takové okolnosti ve vztahu k Moldavsku nezjistil.

22. Lze shrnout, že zařazení Moldavska (s výjimkou Podněstří) mezi bezpečné země původu přeneslo na stranu žalobce břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně toho, že Moldavsko za bezpečnou zemi ve vztahu k němu považovat nelze. Rozsah a obsah jím sdělených informací však v daném případě neodůvodňoval přijetí závěru, že by pro něj Moldavsko bezpečnou zemi původu skutečně nepředstavovalo. Tento závěr žalobce v žalobě účinně nezpochybnil.
23. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalovaný zjistil stav věci v rozsahu, který byl potřebný pro posouzení podmínek aplikace § 16 odst. 2 zákona o azylu, jeho závěr o zjevné nedůvodnosti žalobcovy žádosti je souladný se zákonem a je dostatečně a přezkoumatelně odůvodněn.
24. Závěrem soud doplňuje, že z okolností dané věci plyne, že žalobcova motivace pro pobyt v ČR je především ekonomického charakteru. V této souvislosti je proto namístě zdůraznit, že chce-li žalobce setrvat na území ČR, musí řešit svou situaci v režimu zákona o pobytu cizinců. Mezinárodní ochrana neslouží k legalizaci pobytu cizinců, kteří pozbyli či nezískali pobytové oprávnění (viz např. rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 2 Azs 5/2003 46, č. 18/2003 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 423/2004 81, či usnesení ze dne 24. 1. 2017, č. j. 2 Azs 264/2016-59).

IV. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

25. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
27. Odměnu zástupce ustanoveného žalobci platí stát. Výši odměny soud určil v celkové částce 4 114 Kč. Tato částka se skládá z odměny za jeden úkon právní služby (příprava a převzetí zastoupení), tedy 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 odst. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy dohromady 3 400 Kč. Tuto částku soud zvýšil o 714 Kč odpovídající náhradě DPH, jíž je advokát plátcem (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Odměna ve výši 4 114 Kč bude zástupci vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. ledna 2023

Mgr. Věra Pazderová, LL.M., M.A., v. r.
soudkyně